

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 31 ธันวาคม ค.ศ.2015

"พระเยซูเจ้าทรงเจริญวัยขึ้นทั้งในพระปรีชาญาณ พระชนมายุ และพระหรรษทาน เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า และต่อหน้ามนุษย์" (ลก 2:52)

365 วันในรอบปีที่ผ่านมา
เรามองเห็นคุณค่าและความสำคัญ
ของครอบครัวมากกว่าสิ่งอื่นหรือไม่?
เราได้ให้ความรักและความอบอุ่น
สำหรับกันและกันในครอบครัวหรือยัง?

“พระเยซูเจ้าเสด็จกลับไปเมืองนาซาเร็ธกับบิดามารดาและเชื่อฟังท่านทั้งสอง” (ลก 2:51) เมื่ออายุเพียง 12 พรรษา พระเยซูเจ้าทรงทราบดีแล้วว่าภารกิจของพระองค์คือ การอยู่ที่บ้านของพระบิดา และการทำให้พระประสงค์ของพระบิดาสำเร็จไป จากบททดสอบแรกที่พระองค์ทรงกระทำในกรุงเยรูซาเล็มแสดงให้เห็นว่าพระองค์มีศักยภาพที่จะทำภารกิจดังกล่าวนี้ได้เพราะ

“ทุกคนที่ได้ฟังพระองค์ต่างประหลาดใจในพระปรีชาที่ทรงแสดงในการตอบคำถาม” (ลก 2:48)

ถ้าพระเยซูเจ้าทรงได้รับการอบรมมาอย่างดีและพร้อมที่จะเริ่มภารกิจเปิดเผยตั้งแต่อายุเพียง 12 พรรษา ทำไมพระองค์จึงทรงเสด็จกลับไปยังเมืองนาซาเร็ธและใช้เวลาถึง 18 ปีแบบซ่อนเร้นภายใต้การดูแลของแม่พระและนักบุญโยเซฟเพื่อรอจนกระทั่งอายุ 30 ปี จึงเริ่มเทศนาสั่งสอนอย่างเปิดเผย 18 ปีดังกล่าว เป็นช่วงเวลาที่สำคัญโดยเปล่าประโยชน์หรือไม่?

แน่นอน ไม่ .. ชีวิตที่ซ่อนเร้นของพระเยซูเจ้าที่เมืองนาซาเร็ธเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจของพระองค์บนโลกนี้ เพราะในช่วงเวลานี้เองที่

**“พระเยซูเจ้าทรงเจริญขึ้นทั้งในพระปรีชาญาณ พระชนมายุ และพระหรรษทาน
เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์” (ลก 2:52)**

พระเยซูเจ้าทรงเทศนาสั่งสอนเพียงแค่ 3 ปี แต่พระองค์ทรงใช้เวลาอยู่กับครอบครัวของพระองค์ถึง 30 ปี ความจริงนี้ชี้ให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงให้ความสำคัญกับครอบครัวมากทีเดียว ในสังคมทุกวันนี้ มีกิจกรรม และงานเฉลิมฉลองต่าง ๆ มากมายหากพิจารณาถึงเวลา 365 วันที่ผ่านมาในปีนี้ เราอาจพบว่าหลายครั้งเรามัวสับสน และให้ความสำคัญกับเรื่องราวภายนอกมากเกินไปจนลืมว่าสิ่งสำคัญกว่านั้นคือการใช้เวลากับครอบครัวตัวเอง ให้ความรักและความอบอุ่นสำหรับกันและกัน

ขอให้แบบอย่างของพระเยซูเจ้าเตือนใจเราให้มองเห็นคุณค่าและความสำคัญของครอบครัวมากกว่าสิ่งอื่น ให้รู้จักเลือกและให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับครอบครัวของเราแต่ละคนเสมอ

**ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชยอแซฟ ลีโอชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี**